

SAKSPROTOKOLL

Arkivsak 200301586
Arkivnr. E: 109 & 13
Saksbehandler Bjørg Hellem

Saksgang	Møtedato	Saksnr
Hovedutvalg for næring, samferdsel og miljø	26.11.2003	92/2003
Fylkesutvalget	02.12.2003	109/2003
Fylkestinget	16.12.2003	/

NOU 2003:14 - BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN - HØRING

Fylkesutvalget 02.12.2003

Fylkesrådmannen rår til at fylkesutvalget og fylkestinget treffer slikt vedtak:

Fylkestinget slutter seg til lovforslaget med følgende presiseringer:

1. Forslaget vil kunne bidra til en forenkling og bedre forutsigbarhet i planprosessene på lokalt og regionalt nivå. Skal en realisere intensjonen i lovforslaget er det nødvendig at det fremmes som et helhetlig forslag.
2. Forslaget vil stille nye krav til kompetanse og kapasitet i planleggingen. Dette må følges opp ved at kommunene og fylkeskommunene gis økonomiske rammebetingelser som gjør det mulig å oppfylle intensjonene i forslaget.
3. Fylkestinget viser for øvrig til saksframlegget og vedlegg 2 i denne saken.

FYLKESUTVALGETS BEHANDLING:

Representanten Line Vennesland fremmet slikt forslag:

Fylkestinget slutter seg til lovforslaget med følgende presiseringer:

1. som fylkesrådmannen
2. som fylkesrådmannen
3. *Forslaget om å gi deler av fylkesplanens arealdel rettslig virkning støttes ikke. (§6.6)*

Mulighet for innsigelse fra fylkeskommunal myndighet bør tas bort, da regional stat har et overordnet ansvar etter retningslinjer fra departementet, og det er ønskelig å unngå dobbeltbehandling og tidkrevende meklingssaker på planer (§ 1-14)

Det bør innføres en ankemulighet til overordnet folkevalgt organ etter at departementet har behandlet ankede planer. Dette er spesielt viktig ettersom forslag til ny pla- og bygningslov

fremhever viktigheten av at planlegging skal være demokratisk og styres av folkevalgte organer (§ 1-14)

Under § 9-11) innløsning bør det åpnes for innløsning også under arealformål 3, 4 og 5.

Representanten Irene M. Haugaa fremmet slikt forslag til endring av ordlyden i innstillingen:

Fylkestinget tar lovforslaget til orientering med følgende presiseringer:

Representanten Dag Vige fremmet slikt forslag - nytt pkt.4:

Uavhengig av hvordan regional forvaltning blir organisert i fremtiden, må folkevalgt styring og kontroll være en klar forutsetning.

VOTERING:

Representanten Irene M. Haugaas forslag forkastet med 9 mot 2 stemmer (H)
Fylkesrådmannens innstilling pkt. 1 og 2 vedtatt enstemmig.

Ved alternativ votering mellom innstillingens pkt 3 og forslaget fra representanten Line Vennesland, ble innstillingen vedtatt med 9 mot 2 stemmer (FrP)

Representanten Dag Viges forslag ble vedtatt oversendt med 6 mot 5 stemmer (FrP - H -

VEDTAKET BLE:

Fylkesrådmannen rår til at fylkesutvalget og fylkestinget treffer slikt vedtak:

Fylkestinget slutter seg til lovforslaget med følgende presiseringer:

1. Forslaget vil kunne bidra til en forenkling og bedre forutsigbarhet i planprosessene på lokalt og regionalt nivå. Skal en realisere intensjonen i lovforslaget er det nødvendig at det fremmes som et helhetlig forslag.
2. Forslaget vil stille nye krav til kompetanse og kapasitet i planleggingen. Dette må følges opp ved at kommunene og fylkeskommunene gis økonomiske rammebetingelser som gjør det mulig å oppfylle intensjonene i forslaget.
3. Fylkestinget viser for øvrig til saksframlegget og vedlegg 2 i denne saken.

Saksordfører: Sølvi G. Thomassen

RETT UTSKRIFT:

DATO: 22. desember 2003

SAKSFREMSTILLING

Arkivsak 200301586
Arkivnr. E: 109 &13
Saksbeh. Bjørg Hellem

Saksgang	Møtedato
Hovedutvalg for næring, samferdsel og miljø	26.11.2003
Fylkesutvalget	02.12.2003
Fylkestinget	16.12.2003

**NOU 2003:14 - BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING
ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN - HØRING**

Fylkesrådmannen rår til at NSM-utvalget treffer slikt vedtak:

NSM-utvalget rår til at fylkesutvalget og fylkestinget treffer slikt vedtak:

Fylkestinget slutter seg til lovforslaget med følgende presiseringer:

1. Forslaget vil kunne bidra til en forenkling og bedre forutsigbarhet i planprosessene på lokalt og regionalt nivå. Skal en realisere intensjonen i lovforslaget er det nødvendig at det fremmes som et helhetlig forslag.
2. Forslaget vil stille nye krav til kompetanse og kapasitet i planleggingen. Dette må følges opp ved at kommunene og fylkeskommunene gis økonomiske rammebetingelser som gjør det mulig å oppfylle intensjonene i forslaget.
3. Fylkestinget viser for øvrig til saksframlegget og vedlegg 2 i denne saken.

BAKGRUNN

Miljøverndepartementet har sendt NOU 2003:14 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven på høring med høringsfrist 1. desember 2003 (Planlovutvalgets andre delutredning). Planlovutvalget ble opprettet ved Kgl. Res. 23 oktober 1998 og har vært sammensatt av representanter fra ulike interesseorganisasjoner og ekspertmiljøer. Utvalgets mandat har vært å vurdere om planleggingsbestemmelsene i plan- og bygningsloven og tilgrensende lover bør endres, slik at det blir lettere å ivareta dagens og morgendagens viktige samfunnsinteresser gjennom planleggingen. Utvalget la fram sin første delutredning i januar 2001. Fylkestinget avgav følgende uttalelse til første delutredning i T-sak 18/01.

”

1. Fylkestinget er enig i at plan- og bygningsloven (PBL) fortsatt bør være den sentrale loven for en helhetlig samfunnsplanlegging i fylker og kommuner, og for styring av arealbruk og byggesaksbehandling.

Planlegging etter PBL skal være en felles arena for å avveie og avklare ulike interesser.

2. Planlegging må være under folkevalgt kontroll fordi planlegging er å avklare og avveie interesser mot hverandre. Det er en stor utfordring å gjøre plansystemet egnet som grunnlag og ramme for viktige prosesser på de forskjellige nivåene.
3. For å oppnå bedre samordning mellom nivåer og mellom sektorer, er fylkestinget enig i hovedprinsipp om at planlegging etter PBL bør være hovedregelen. Sektorlover bør i minst mulig grad brukes og må i såfall samordnes med PBL.
4. Det er viktig at det i det videre arbeid legges vekt på å utvikle et planverktøy som bidrar til mer forutsigbar handling, raskere og mer effektiv saksbehandling og bedre samkjøring mellom de ulike forvaltningsnivåene.
5. Generelt sett er planlovutvalgets forslag om å styrke helhetlig og forpliktende overordnet planlegging nødvendig skritt i retning mot bedre offentlig forvaltning, og spesielt er planlovutvalgets forslag om styrking av den regionale planleggingen positiv og i tråd med Regjeringens forslag i st. meld. nr 31 (2000-2001) om oppgavefordelingen.
6. Det videre arbeid med revisjon av PBL må legge vekt på å utforme loven slik at den styrker fylkeskommuner og kommuner som gode arenaer for demokrati og deltakelse.
7. Fylkesplanens handlingsprogram skal være førende for kommuner, staten og fylkeskommunen. Fylkesplanen skal være et felles regionalt plandokument. Det forutsetter deltaking og medbestemmelse fra kommuner, statlige etater og private aktører.
8. Forslaget om å gi deler av fylkesplanens arealdel rettslig virkning støttes. Dette krever styrket medvirkning og medbestemmelse fra kommunene. Formen bør utredes videre, og kommunenes og fylkeskommunens arealmyndighet bør avklares.
9. Det gis støtte til planlovutvalgets forslag om at utvikling av strategier og handlingsplan må skje i et tett samarbeid og dialog med kommunene. Fylkesplan og kommuneplan er to verktøy som må integreres bedre enn i dag. Det bør vurderes om det bør legges opp til mer samtidighet i planperioder og tematisk vinkling for å sikre at de partnerskap som etableres for gjennomføringen blir klarere.
10. Plan- og bygningsloven må gi grunnlag for å sette fylkeskommunen i stand til å bli en gjennomføringsorientert regional utviklingsaktør. Økonomiske virkemidler må knyttes til gjennomføring av planen. Forslaget om at regionalt utviklingsprogram (RUP) gjøres til en del av handlingsprogrammet støttes, men også andre statlige virkemidler bør knyttes til planen. Fylkestinget er ikke enig med planlovutvalget i at rikspolitiske retningslinjer bør styrkes
11. Fylkesplanleggingen må styrkes for å bli samordningsinstrument på regionalt nivå også for statlige sektorer. Bl.a. bør koordineringen av Nasjonal transportplan legges til fylkeskommunen ved neste rullering.”

Fylkesrådmannskollegiet og Regionalsjefskollegiet har satt ned en arbeidsgruppe sammen med KS som har sett på planlovutvalgets innstilling. Arbeidsgruppen har utarbeidet ei momentliste som bakgrunnsinformasjon og hjelp til fylkeskommunene sin behandling av lovforslaget. Tilsvarende har forum for kommunale planleggere (FKP) gjort. KS Agder har også satt ned ei lokal gruppe i Aust- og Vest-Agder som har utarbeidet et forslag til uttalelse.

Dette saksframlegget er også basert på innspill fra disse arbeidsgruppene.

VURDERINGER

Vi har valgt å trekke fram noen vurderinger i selve saksframlegget, mens det i vedlegg 2 er foretatt en nærmere vurdering av enkelt av paragrafene.

Vedlagt er selve lovforslaget.

Utfordringer og hovedlinjer i forslaget

Planlovutvalget vil styrke planloven som redskap for sektorovergripende samfunnsplanlegging i fylker og kommuner og mener det er nødvendig å modernisere dagens lov, slik at den også fremmer forenkling, effektivitet og fleksibilitet.

Utvalget mener at forslaget samlet sett gir disse virkningene. Samtidig er det sterkt ønskelig å øke medvirkningen og forbedre kvaliteten i planprosesser og planer. Oppgaven for utvalget har vært å avveie ønsker og behov som til dels trekker i forskjellige retninger.

Utvalget har lagt følgende verdier til grunn for de reformer som foreslås:

- *Planleggingen skal fremme bærekraftig utvikling.* Den fysiske, miljømessige, økonomiske, sosiale og kulturelle utviklingen i kommuner og fylker skal sees i sammenheng, og i et langsiktig perspektiv.
- *Planleggingen skal være demokratisk og styres av folkevalgte organer.* Alle berørte interesser og allmennheten skal ha mulighet til innflytelse, og rettssikkerheten for den enkelte skal varetas.
- *Planleggingen skal fremme helhet* og sikre samordning og samarbeid mellom alle berørte myndigheter om løsning av oppgavene.
- *Planleggingen skal være målrettet* og ikke mer omfattende enn nødvendig.
- *Planleggingen skal vareta og avveie både kommunale, regionale, nasjonale og internasjonale hensyn og interesser.* Oppgaver skal søkes løst på laveste hensiktsmessige nivå og gjensidig informasjon mellom forvaltningsnivåene skal være grunnlag for planlegging og vedtak.
- *Planleggingen skal være forpliktende og forutsigbar.* Vedtatte planer skal være et felles grunnlag for kommunal, fylkeskommunal, statlig og privat virksomhet i planområdet.

Planlovutvalget mener at det fortsatt bør være en samlet plan- og bygningslov, fordi sammenhengen mellom en bred samfunnsplanlegging, arealplanlegging og gjennomføring av planene gjennom byggesaksbehandling er viktig og bør opprettholdes. Bygningslovutvalgets forslag til endringen i bygningsdelen av plan- og bygningsloven bør derfor integreres i denne helheten.

Utvalget mener lovens brede *formål* bør videreføres, men foreslår en utbygging og presisering av lovens formålbestemmelse (§ 1-1).

Utvalget vil styrke loven som redskap for *sektorovergripende samfunnsplanlegging* i fylker og kommuner. Lovgivningen på dette felt er meget fragmentert. Det ligger klare muligheter for forenkling ved å gjøre dette plansystemet til et felles planverktøy for sektorene, og for klarlegging og avveining av ulike hensyn og interesser. Samtidig er det behov for klarere linjer i forholdet mellom statlige myndigheter og kommunene, og å tydeliggjøre statens ansvar og medvirkning i planleggingen for å vareta nasjonale hensyn. Oppgaven har vært å finne fram til riktig balanse mellom hensynet til lokalt selvstyre og regionale og nasjonale hensyn. Utvalgets forslag viser hvordan en slik opprydding kan skje, gjennom å gjøre plan- og bygningsloven til det sentrale verktøyet for planlegging. Utvalget har gjennomgått de ulike sektorene og angitt måter å samordne planleggingen på. Utvalgets forslag vil kreve oppfølging i form av tilpasninger i de enkelte sektorlover. I lovforslagets § 20-2 er det tatt inn forslag om endringer i en del andre lover.

I Del V i loven foreslås det nærmere regler om fire planleggingsoppgaver hvor det er særlige utfordringer til samordning m.v. over kommune- og fylkesgrenser og til statlig medvirkning: samordnet areal- og transportplanlegging, kystsoneplanlegging, samordnet vannplanlegging og planlegging av større sammenhengende natur- og friluftsområder og «markaområder».

Utvalget har vært opptatt av *gjennomføringen av planer*. Det foreslår et helt nytt kapittel (kap.18) som setter rammer for bruk av kommunale *utbyggingsavtaler*.

Utvalget har videreført sitt forslag fra første delutredning om en særskilt *dispensasjonsbestemmelse* for dispensasjon fra planer, lovens plankrav og forbudet mot bygging i 100-metersbeltet (§ 19-1). Den presiserer dispensasjonsadgangen og strammer den noe inn. Dagens hjemmel for kommunen til å nedlegge midlertidig bygge- og deleforbud videreføres med bare små endringer (§ 19-2). Lovens virkeområde i sjø utvides til 1 nautisk mil utenfor grunnlinjen.

Fylkesrådmannen vil peke på at forslag til ny lov er både en videreføring av dagens lov, justert i forhold til dagens praksis og et lovforslag der en har lagt om på plansystemet med nye plantyper og krav til prosesser samt innført nye begreper. Forslaget har også en annen systematikk en dagens plan- og bygningslov.

Lovteksten er ordrik og er mer omfangsrik, og vi mener den kan bære preg av å være en veileder fram for en lovtekst.

Fylkesrådmannen stiller seg positiv til de hovedgrepene planlovutvalget foreslår. Utvalget tar på en bra måte opp de planutfordringer kommuner og fylkeskommuner står overfor.

Lovforslaget vil styrke den politisk styringen av planleggingen og kan gi bedre kommunale og regionale planer.

Politisk styring og medvirkning

Fylkesrådmannen ser planlovforslaget som et godt redskap for en langsiktig og politisk styrt samfunnsutvikling/bygging og er svært tilfreds med planlovutvalgets understrekning av at planlegging skal styres av folkevalgte organer. Fylkesrådmannen støtter forslagene som styrker den politiske deltaking og styring i planleggingen, både på lokalt og regionalt nivå. De foreslåtte grepene, ikke minst forslaget om kommunal og regional planstrategi, vil gi større politisk eierskap til planer og planlegging, større politisk deltaking og bedre politisk forankring tidlig i planprosessen både i kommuner og fylkeskommuner. Det er også positivt at det legges opp til en styrking av planloven som redskap for sektorovergripende samfunnsplanlegging i kommuner og fylkeskommuner, hvor planlegging på ulike nivåer

samordnes bedre. Planlegging skal ivareta og avveie kommunale (lokale), regionale og sentrale hensyn.

Helhetstenking og sektorsamordning

Det grepet som er tatt for å sikre helhetstenking og sektorsamordning mener vi er et godt grep, og det kan bidra til å effektivisere og samordne den samlede samfunnsplanleggingen og gjøre forvaltningen mer forutsigbar. Den samordning som er gjort i forhold til sektorlovgivningen (det er foreslått endringer i 13 ulike lover) er et godt steg i riktig retning og vil bidra til en mer helhetlig planlegging og styrke samordningen mellom forvaltningsnivåene.

Det er en styrke at forslaget legger opp til en fleksibel bruk av planverktøyet etter lokalt behov. Bortfall av kravet om revisjon av fylkesplanen hvert 4. år er i så måte positivt.

Et viktig grep er også sterkere kopling mellom plan og bruk av virkemidler gjennom handlingsprogram knyttet til overordnede planer. Her er det muligheter til å forplikte alle parter i større grad. Det er viktig at det organ som har ansvar for planlegging og gjennomføring også må ha de nødvendige virkemidler til rådighet for å kunne gjennomføre de vedtatte planene.

Videre behandling av lovforslaget.

Fylkesrådmannen mener forslaget til ny plan- og bygningslov er et gjennomarbeidet og helhetlig opplegg, og må vurderes i sammenheng. Det er nå en unik mulighet til å få behandlet et lovforslag der hele det lokale, regionale og nasjonale plansystemet samordnes og underlegges revisjon. Fylkesrådmannen ser det som viktig at lovforslaget sees samlet og behandles under ett, og at ikke bare noen utvalgte deler/paragrafer tas ut og behandles som enkeltsaker. Fylkesrådmannen forutsetter at den begrensede høring av noen punkter (I juli i år sendte Miljøverndepartementet fem av bestemmelsene ut på egen høringsfrist 1. september. Dette omhandlet innsigelser og mekling (§ 1-14), klage (§ 1-15) , planbeskrivelse (§ 1 –8) og konsekvensutredninger (§ 1-9 og kap.17)) ikke bidrar til at kun enkelte deler av forslaget tas opp og vedtas, mens det øvrige lovforslaget blir liggende uten oppfølging fra Regjeringens side.

Det er viktig at Miljøverndepartementet og Regjeringen raskt følger opp utvalgets innstilling. Det må nå arbeides aktivt framover med å få fram en egen Odelstingsproposisjon om ny plandel av plan- og bygningsloven, basert på planlovutvalgets forslag, med sikte på rask iverksetting av ny lov.

Hvorfor samfunnsplanlegging.

Hensikten med å drive samfunnsplanlegging er å sikre at samfunnets ressurser blir forvaltet på en helhetlig måte til beste både for dagens befolkning og fremtidige generasjoner. Dagens samfunn er preget av sterk sektorstyring og en fragmentert stat. Det er stort behov for helhetstenking, en koordinering og prioritering av sektorer og interesser. Her kan helhetlig kommunal og regional planlegging innebære effektivisering og en samordning slik at målkonflikter mellom ulike sektorinteresser unngås.

Gode valg om styring av samfunnsutviklingen krever kunnskap, refleksjon og offentlig debatt. Vi må få planer som regulerer det nødvendige og fremmer det ønskelige. Kommunesektoren må planlegge tilstrekkelig og etter behov. Ny planlov gir slike muligheter og gir rom for lokale tilpasninger og prioriteringer. Å få på plass et godt plansystem vil derfor skape et grunnlag for å få effektivisert forvaltningen, samordne interesser, gi forutsigbarhet og

skape grunnlag for utvikling. Lovforslaget vil gi et system som åpner for en planlegging som er målrettet, vektlegger folkelig deltakelse og muligheter for mer lokal styring.

Planlegging på fylkesnivå

Systemet for regional planlegging er grundig omtalt i kapittel 4 i NOU'en.

Planlegging som foretas på regionalt nivå skal ha en nytteverdi. Muligheten som ligger i at det kan utarbeides fylkesplan eller interkommunale planer etter behov, ivaretar nødvendig fleksibilitet. Fylkeskommunen skal utarbeide en planstrategi parallelt med kommunenes planstrategi. Dette vil gi muligheter for gjensidig påvirkning mellom nivåene. Planarbeidet på regionalt nivå vil gi kommunene større innflytelse på den regionale planleggingen og vil bidra til større og bedre sammenheng mellom kommunale og regionale planer.

Det er åpnet opp for å utarbeide fylkesplaner med arealplan som har juridisk binding. Dette er i samsvar med det fylkestinget gikk inn for i sak 18/01.

Fylkesrådmannen mener det er en styrke i lovforslaget at utvalget ikke har tatt standpunkt til oppgavefordelingen mht framtidig fylkesinndeling eller valgordning. Lovforslaget legger til grunn at landet har en regional struktur som gjør det mulig å drive en god sektorovergripende regional planlegging under folkevalgt ledelse og styring.

Samhandling nasjonalt og regionalt politisk nivå

For å få en god oppfølging av planlovutvalgets intensjoner må det etableres samhandlingsarenaer mellom regionalt og nasjonalt politisk nivå. Det må etableres systemer som møter behovet både for tidlig politisk samhandling og gi mulighet for avklaring av viktige politiske spørsmål i løpet av planprosessen mellom regionalt og nasjonalt politisk nivå. Det må ikke være slik at viktige politisk stridsspørsmål ikke kan avklares før i etterkant av at fylkestinget har vedtatt fylkesplanen. Fylkesrådmannen mener at politiske avgjørelser som har stor betydning for videre planlegging i regionen må kunne løftes opp, drøftes og avgjøres etter politisk dialog mellom fylkesting og Regjering/Storting også før planer blir vedtatt.

Plan =kontrakt

Dersom planlovutvalgets lovforslag gjennomføres i sin helhet vil dette styrke planleggingen. Vi mener at planen vil kunne betraktes som en kontrakt mellom partene fordi alle berørte parter har medvirket i å utarbeid planen og har hatt mulighet for å gi sine forutsetninger for å delta i gjennomføringen av den. Dette krever imidlertid også at staten forplikter seg, både staten sentralt og regionale statlige myndigheter. Nasjonal stat må også gi regional stat nødvendige føringer og frihetsgrader til å kunne delta i kommunal og regional planlegging og til å kunne forplikte regional stat i forhold til oppfølging av vedtatt plan (med bruk av egne virkemidler). Bruk av virkemidler (både nasjonale, regionale og lokale) må kobles opp til plan og handlingsprogrammer.

Vedtatte regionale planer (fylkesplan) må også legge premisser for og gi føringer for videre nasjonal planlegging.

Økonomiske, juridiske og administrative konsekvenser

Et plansystem som virker bedre, antas å kunne gi en samfunnsøkonomisk gevinst ved at ressursbruken blir mer effektiv. De økonomiske og administrative konsekvensene av utvalgets forslag vil ellers i stor grad bero på hvordan det nye regelverket vil bli praktisert. Forslaget legger opp til stor grad av fleksibilitet og gir kommuner og fylkeskommuner stor frihet til å

velge omfang og ambisjonsnivå for sitt planarbeid. Gjennom arbeidet med planstrategien vil arbeidet kunne målrettes. Ved å legge stor vekt på den tidlige fasen i planbehandlingen, og utarbeidelse av planprogram med frister, vil planprosessen kunne gjøres effektiv, ryddig og forutsigbar for partene. En systematisk bruk av handlingsprogrammer vil også øke måloppnåelsen i planarbeidet og forutsigbarheten i gjennomføringen.

For de private vil lovforslaget på den ene siden innebære økt krav til faglig grunnlagsarbeid, og til kvalitet på planene. På den ene siden innebærer forslaget klare forenklinger og samtidig bedret rettssikkerhet. Forenklet behandling av detaljplan i samsvar med overordnet plan, sammenslåing av plan og konsekvensutredning, mulighet for sammenslåing av detaljplan og søknad om rammetillatelse, og avskjæring av klageadgang i spørsmål som tidligere er avgjort gjennom klage eller innsigelse, er eksempler på dette. Dersom saksbehandling etter flere lover for ett og samme utbyggingsprosjekt kan samordnes, eller slås sammen, vil dette i allminnelighet kunne bety en vesentlig forenkling og effektivisering for utbyggerne, noe også byggenæringen har vært opptatt av.

Når det gjelder foreslått forenkling i forhold til klagebehandling, stiller vi oss spørsmål om det kan gå utover rettssikkerheten til den enkelte. I dag har den berørte part anledning til å klage på vedtak, mens planlovutvalget nå vil innføre en begrensning på klageadgangen. Et forhold som er avgjort ved klagebehandling eller ved innsigelse kan ikke tas opp igjen til ny behandling hvis det ikke er nye momenter i saken. Avklaring av hva som er nye momenter i en sak kan være vanskelig og en lovendring på dette punkt kan være en svekkelse av rettssikkerheten til den enkelte.

Ny planlov kan gi ny ”advokat mat” da en ikke har dommer og tolkninger for hvordan loven skal praktiseres. Fylkesrådmannen legger til grunn at planlovutvalget har foretatt de nødvendige juridisk avklaringer i forslaget til nye plan- og bygningslov.

Planlovutvalget mener at de samlede, direkte økonomiske og administrative konsekvensene for planmyndighetene ved driften av det nye lovsystemet i seg selv ikke er store i forhold til dagens lov, men vil i stor grad være et spørsmål om hvordan loven brukes. Viktige intensjoner ved utvalgets forslag er på den ene siden at planprosessene for de kommunale og regionale planene skal være grundigere og bedre (dvs. økt arbeid) og med bedre planer som resultat, og på den andre siden at private planprosesser og prosjektvurderinger kan gjennomføres enklere og mer effektivt. Skal potensialet for samfunnsøkonomiske gevinster av et nytt plansystem oppnås, betinger det i seg selv en ressursøkning til planleggingsoppgavene i kommunene og fylkeskommunene. Bruk av digitale kart, metoder og medier vil kreve ekstra ressursinnsats i en etablerings-, overgangs- og i vedlikeholds/oppdateringsfasene, men vil kunne gi effektiviseringsmuligheter senere.

I dag har plan- og bygningsloven bestemmelser om fylkeskommunens planadministrasjon i §12-2. Fylkeskommunen skal ha en planadministrasjon til å ivareta fylkeskommunens planoppgaver. I tillegg skal fylkeskommunen ha en fagkyndig planleggings- og utbyggingsadministrasjon for utarbeidning og behandling av planer og planfaglig veiledningsvirksomhet etter loven.

I forslag til ny lov skal fylkeskommunen ha samme roller, men det er en økt fokus på at fylkeskommunen også skal ha nødvendig planfaglig kapasitet for utarbeidning og behandling av planer og planfaglig veiledningsvirksomhet etter loven (ny § 2-2).

I vedlegg 2 er enkelt av paragrafene vurdert spesielt.

Kristiansand, 10. november 2003

Torgeir Grosaas

Fylkesrådmannen

Kjell Abildsnes

Leder NSK-avd.

Vedlegg:

NOU 2003:14, Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven II, utkast til ny lov, plandelen.

Kommentarer til enkelt av paragrafene.

Uttrykt vedlegg:

NOU 2003:14 Bedre kommunal og regional planlegging etter plan- og bygningsloven II